

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 11 maja 2021 r.

Poz. 1844

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.167.2021 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 5 maja 2021 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r., poz. 713, z późn. zm.), **stwierdzam nieważność § 7 ust. 2 -5 i § 8 ust. 3 załącznika do uchwały Nr XXXVIII/265/2021 z dnia 30 marca 2021 r.** w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Bartoszyce w 2021 r.

Uzasadnienie

W załączniku do uchwały, o której mowa na wstępie, Rada Gminy Bartoszyce, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, oraz art. 11 ust. 1 i art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2020 r. poz. 638), przyjęła Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Bartoszyce na 2021 r., zwany dalej programem.

W § 7 ust. 3 programu, Rada Gminy Bartoszyce określiła zobowiązania adaptującego zwierzę, polegające na:

- zapewnieniu zwierzęciu właściwej opieki, humanitarnego traktowania i właściwych warunków utrzymania;
- zapewnieniu zwierzęciu opieki weterynaryjnej w razie choroby oraz profilaktycznych szczepień ochronnych i koniecznych zabiegów weterynaryjnych;
- zapobieganiu niekontrolowanemu rozmnażaniu, poprzez wyrażenie zgody na zabieg sterylizacji lub kastracji adoptowanego zwierzęcia (koszt zabiegu finansuje Gmina Bartoszyce);
- nieprzekazywaniu oraz sprzedawaniu zwierzęcia innej osobie trzeciej;
- wyrażeniu zgody na oznaczenie psa poprzez wszczępienie w ciało mikroprocesora tzw. Chipa z jednoczesną rejestracją danych nowego właściciela w odpowiedniej bazie danych (koszt zabiegu finansuje Gmina Bartoszyce).

Z art. 11a ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt wynika, że wypełnienie obowiązku zapobiegania bezdomności zwierząt i zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywania następuje poprzez określenie przez radę gminy programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt. Stosownie do art. 11a ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie zwierząt, program obejmuje w szczególności poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt. Taki sposób sformułowania ww. przepisu ustawy o ochronie zwierząt oznacza, że program powinien ustalić zasady, ewentualnie sposoby poszukiwania właścicieli dla zwierząt bezdomnych. Nie daje natomiast podstaw

do określenia w programie obowiązków adoptującego bezdomne zwierzę. Zatem ww. postanowienie przyjętego przez Radę Gminy programu, wkraczają w sposób niedopuszczalny w sferę materii ustawowej, ponieważ wprowadzają dodatkowe obowiązki czy nakazy dla przyszłych właścicieli zwierząt. W ocenie organu nadzoru, podstawa do wprowadzenia takich postanowień do programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi, powinna znaleźć wyraz w upoważnieniu ustawowym. Tymczasem w art. 11a ustawy o ochronie zwierząt, brak

jest takiego upoważnienia. (Podobne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 16 grudnia 2019 r. sygn. akt IV SA/Wa 1927/19). Wobec powyższego, postanowienia § 7 ust. 3 programu, należy wyeliminować

z obrotu prawnego. W konsekwencji czego, należy również wyeliminować postanowienia § 7 ust. 2, ust. 4 i ust. 5 programu, odnoszące się bezpośrednio do treści § 7 ust. 3 programu.

W § 8 ust. 1 programu, Rada Gminy postanowiła, że usypianie ślepych miotów zwierząt, zgodnie z art. 11a ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie zwierząt może przeprowadzić wyłącznie lekarz weterynarii w schronisku, z którym Gmina ma podpisaną umowę lub gabinecie weterynaryjnym na podstawie zawartej umowy. Natomiast w § 8 ust. 3 programu, wskazano, że zwłoki uśpionych zwierząt muszą być odpowiednio zabezpieczone do czasu ich zabrania przez odpowiednie służby.

Zgodnie z art. 11a ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie zwierząt, program, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności usypianie ślepych miotów. Z wyżej cytowanego § 8 ust. 1 programu wynika, iż usypianie ślepych miotów zwierząt może przeprowadzić wyłącznie lekarz weterynarii w schronisku, z którym Gmina ma podpisaną umowę lub gabinecie weterynaryjnym na podstawie zawartej umowy. Wobec czego, sposób postępowania ze zwłokami uśpionych zwierząt, poprzez ich „odpowiednie zabezpieczenie” do czasu ich odbioru przez „odpowiednie służby” winno być określone w umowie zawartej ze schroniskiem lub konkretnym lekarzem weterynarii. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, jak każdy akt prawa miejscowego, nie może wykraczać poza ustawowo wyznaczoną prawodawcy lokalnemu kompetencję, w tym zwłaszcza ingerować w sferę praw i obowiązków obywateli lub innych podmiotów.

Niezależnie od powyższego, należy wskazać, że postanowienia programu – jako aktu prawa miejscowego, winny być sformułowane w sposób jednoznaczny i precyzyjny, w szczególności jeżeli dotyczą obowiązków konkretnych podmiotów. Natomiast redakcja kwestionowanego § 8 ust. 3 programu, poprzez zastosowanie ogólnych sformułowań tj.: „odpowiednio zabezpieczone”, czy „odpowiednich służb”, powyższych wymagań nie spełnia.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak we wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki